

Start-up z UPJPII podbija internetowy rynek

tekst: Gabriela Hajos

Kończy się studia, później nie zawsze udaje się znaleźć pracę w swoim zawodzie, walka o każdy grosz, niezapłacone rachunki i strach o następny dzień... Tak często wyobrażamy sobie koniec nauki uniwersyteckiej i wejście w dorosłe życie. Jednak przyszłość studentów wcale nie musi tak wyglądać. Wystarczy odrobina dobrej woli i chęci.

Portal Prawos.pl wychodzi naprzeciw oczekiwaniom młodych ludzi, którzy chcą pogłębiać swoją wiedzę, nauczyć się nowych rzeczy i wykazują chęci do współpracy. Jesteśmy portalem, który dopiero stawia swoje pierwsze kroki w drodze do sukcesu. Żyjemy w erze start-upów. Co chwilę możemy usłyszeć o tym, że na polskim rynku pojawia się start-up, który zrewolucjonizuje świat. Tutaj warto zadać pytanie, czym tak naprawdę jest start-up? Otóż jest to model działania firmy lub organizacji stworzonej w celu znalezienia metod biznesowych, które w przyszłości mogłyby zagwarantować jej ewolucję. Zazwyczaj używa się tego pojęcia w odniesieniu do przedsięwzięć, które znajdują się w fazie pomysłu lub pierwszej fazie realizacji i których autorzy szukają nie tylko funduszy oraz klientów, ale przede wszystkim osób zmotywowanych, aby stworzyć coś wspólnie.

Rewolucjonizujemy poszukiwanie pomocy prawnej w internecie

Pod mottem „Szukaj i znajdź pomoc prawną” powstała innowacyjna platforma do poszukiwania pomocy prawnej Prawos.pl (www.prawos.pl) stworzona przez młodych i ambitnych studentów oraz absolwentów Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie i Uniwersytetu Jagiellońskiego. Prawos.pl wyróżnia się na polskim rynku poprzez niezwykłą łatwość w obsłudze, dopasowanie do urządzeń mobilnych typu tablet i smartfon oraz daje możliwość bezpłatnego poszukiwania profesjonalnych kancelarii i kontaktu z nimi.

Współczesne społeczeństwo pragnie nawiązywać kontakt bez zbędnego dystansu i oficjalnej formy. Ten trend chcemy wnieść do branży prawnej w której dystans pomiędzy klientem a prawnikiem jest bardzo duży. Nie interesuje nas pokazanie jedynie danych teled adresowych prawników, lecz pokazanie kancelarii z innej strony, dzięki fotografii prawnika i indywidualnemu profilowi, co automatycznie przełamuje dystans i budzi sympatię. Jeden z naszych partnerów nazwał nawet portal prawos.pl słowami „Stworzyliście taki Facebook dla prawników”.

Start-up z ogromnym potencjałem

Dzięki bardzo ciężkiej pracy, zarwanym nocom i przepracowanym weekendom w ostatnich miesiącach start-up Prawos.pl pozyskał ponad 1700 prawników do współpracy z całej Polski. Każdego tygodnia na portalu rejestruje się ponad 200 nowych kancelarii, co sprawia, że portal stał się najbogatszą w informację platformą do poszukiwania pomocy prawnej w Polsce. Star-

tujący portal z każdym dniem zyskuje nowych użytkowników poszukujących pomocy prawnej i aktualnie został odwiedzony ponad 60 tysięcy razy.

Portal bez barier

Określamy się mianem portalu bez barier. Staramy się także wychodzić naprzeciw oczekiwaniom osób niepełnosprawnych. Aby osoby mające problem z poruszaniem się mogły z łatwością znaleźć pomoc prawną, wprowadziliśmy specjalne oznakowanie, które widoczne jest na profilach. Stawiamy sobie za cel najwyższy standard udzielania informacji, chcąc tym samym zainspirować inne portale do podobnych działań.

Pomocna dłoń Uniwersytetu Papieskiego

Siedziba naszego start-upu mieści się w budynku Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie przy ul. Franciszkańskiej 1. Możemy korzystać z przestrzeni uniwersyteckiej, gdzie mamy swobodny dostęp do internetu, sprzęt, a także swoje własne miejsce pracy. Uczelnia zapewniła nam również bardzo dobre zaplecze techniczne. Mamy do dyspozycji studio nagrań, a także studio telewizyjne, z których możemy korzystać, co rozszerza nasze horyzonty działania. W bardzo dobrze wyposażonej sali konferencyjnej przedstawiamy swoje prezentacje, dyskutujemy o nowych pomysłach oraz omawiamy naszą strategię rozwoju. Uniwersytet Papieski daje oparcie młodym ludziom, którzy pragną się rozwijać i dążą do wyznaczonych sobie celów, stara się wspierać kreatywność i pomysły swoich studentów. Dla firmy, która dopiero się rozwija i zdobywa swoje pierwsze doświadczenia, taka pomoc jest bardzo ważna i pozwala nam w pełni rozwinąć skrzydła i wejść w profesjonalny świat biznesu.

Od studenta do biznesmena

Nasz portal tworzą studenci dziennikarstwa i prawa, a także zespół specjalistów od marketingu. Jako młodzi ludzie, budując naszą firmę w środowisku akademickim, płynnie przechodzimy z życia studenckiego w dorosłość, w pełni gotowi do dalszej pracy. Doskonale wiemy o tym, jak ważne jest zdobywanie doświadczenia zawodowego podczas studiów, aby łatwiej było się później odnaleźć w wirze korporacyjnego wyścigu. Naszym nadrzędnym celem jest stworzenie nowych miejsc pracy, dlatego właśnie staramy się nawiązywać współpracę z nowymi osobami. Nasz zespół stworzył ten portal od podstaw, uczy się na bieżąco, jak wykorzystać zdobytą na studiach wiedzę w praktyce. Pragniemy pokazać, że jesteśmy otwarci na nawiązywanie nowych kontaktów i podejmowanie współdziałania. Dla nas jest to krok naprzód, a dla was może okazać się możliwością zdobycia cennego doświadczenia, przydatnego w późniejszym, już dorosłym życiu.

Dzięki innowacyjnemu pomysłowi chcemy udowodnić, że poszukiwanie pomocy prawnej wcale nie musi wiązać się ze stresem i trudnościami. Kierujemy się „zasadą trzech kliknięć”, bo jako zapracowane społeczeństwo musimy w łatwy i szybki sposób dotrzeć do rzetelnych informacji i odnaleźć rozwiązanie naszych problemów prawnych. ■

Polska Wigilia – zagraniczni goście

tekst: pracownicy CNBiWM, Jolanta Nieścior

zdjęcia: pracownicy CNBiWM

Święta są wyjątkowym czasem i choć są obchodzone w prawie każdym miejscu świata, każdy kraj ma swoje lokalne zwyczaje i obrzędy z nimi związane. Chcąc przybliżyć polskie tradycje świąteczne zagranicznym studentom studiującym na naszej uczelni w ramach programu Erasmus+, pracownicy Centrum Naukowo-Badawczego i Współpracy Międzynarodowej zorganizowali dla nich specjalny wieczór świąteczny w Niepołomicach. W drodze do Niepołomic studenci Erasmusa, wraz z ich polskimi opiekunami, tzw. *buddies*, udali się do miejscowości Brzegi, gdzie będą odbywać się uroczystości Światowych Dni Młodzieży 2016. Prace porządkowe i przygotowawcze na całym rozległym terenie, gdzie odbędzie się spotkanie z ojcem świętym, są bardzo zaawansowane. Krótki postój przy Rondzie św. Franciszka dał możliwość wyobrażenia sobie tego wielkiego i jakże ważnego przedsięwzięcia.

Wieczór świąteczny rozpoczęła wizyta w Zamku Królewskim w Niepołomicach połączona ze zwiedzaniem Muzeum Zamkowego. Bogactwo prezentowanego malarstwa XVIII i XIX wieku: obrazy (m.in. Henryka Siemiradzkiego, Leona Wyczółkowskiego, Piotra Michałowskiego, Artura Grottgera, Jacka Malczewskiego) oraz rzeźby zachwyciły stu-

dentów. Później pracownicy zamku zaprosili studentów do Sali Łowieckiej, w której zaprezentowano zwierzęta i ptaki spotykane w Puszczy Niepołomickiej. Oprócz zwierząt rodzimych w dwóch salach zgromadzono egzotyczne trofea zdobyte podczas polowań na afrykańskiej sawannie i syberyjskiej tajdze.

Następnie, po krótkim spacerze przez pięknie oświetlony i udekorowany rynek Niepołomic, wszyscy dotarli do restauracji La Venta mieszczącej się w otulinie Puszczy Niepołomickiej, gdzie przygotowano tradycyjną polską kolację wigilijną. Wieczorem rozpoczęła prezentacja dotycząca obchodów świąt w Polsce, przygotowana przez polskie studentki Ewelinę Słomkę, Justynę Tkaczyk i Jolantę Nieścior. W końcu nadszedł czas na szczególny moment dzielenia się opłatkiem. Studenci zagraniczni byli nieco zdezorientowani, gdyż nie wiedzieli, co mają zrobić, jak się zachować. Z pomocą przyszły mentorki, które objaśniły, jak w Polsce dzielimy się opłatkiem. Po chwili wszyscy rozproszyli się po sali, by móc w skupieniu wypowiedzieć życzenia, które sprawiły, że uśmiechy zagościły na twarzach. Po ciepłych słowach wszyscy zasiedli do stołu. Nadszedł czas na degustowanie polskich potraw. Najbardziej smakowity dla studentów okazał się barszcz z uszkami, mimo że niektórzy, nie wiedząc, że uszka jemy z barszczem, kosztowali ich osobno. Nie mogło zabraknąć pierogów, które zniknęły z talerzy w mgnieniu oka. Niestety kapusta z grochem nie zyskała zwolenników. Nieodłącznym elementem świąt w Polsce są kolędy. Studentki UPJPII przygotowały teksty polskich kolęd z tłumaczeniem na język angielski. Początkowo teksty odczytywano powoli w języku polskim, by studenci z zagranicy mogli się osłuchać z brzmieniem trudnych słów. Całkiem dobrze im to szło, nawet podczas śpiewania można było usłyszeć próby wymawiania polskich znaków diakrytycznych. Nie zabrakło również kolęd z krajów naszych gości: *Astro del ciel*, *Feliz Navidad*, *Natal*, *Każdy den budu vray czy Vianoce*. To rzeczywiście było międzynarodowe kolędowanie.

Zwieńczeniem tak miłego, wigilijnego spotkania było przybycie gościa z Laponii – św. Mikołaja, (bardzo podobnego do pana Tomka Kniazia), który przywiózł ze sobą prezenty. By je zdobyć, każdy musiał opowiedzieć o tradycjach świątecznych w swoim kraju. Jak się okazało, są one inne niż w Polsce. We Włoszech nieodłącznym elementem świąt jest jedzenie soczewicy, a w Hiszpanii dwunastu wianogron. Wieczór zwieńczyły kalambury związane ze świętami. Studenci wcielali się w renifera, anioła, Mikołaja, a nawet w trzech króli. Wszyscy studenci najedzeni, obdarowani i w radosnych nastrojach pożegnali Niepołomicę. To był niezapomniany wieczór... a sami studenci tak wspominają tę polską Wigilię:

Polish Christmas dinner in Niepołomice was fantastic and allowed me to learn about Christmas traditions in Poland as sharing of the wafer, Polish Christmas carols

and the traditional Christmas food. The atmosphere was very pleasant, which made me feel at home.

Marilena z Włoch

It was a very nice day. I spent an awesome day, full of fun and with awesome people. I have learned some new information about Christmas in Poland, about customs and traditions. Most of all, I liked singing carols and wishing all the best in new year to each other. Big thanks to everybody who made this day more beautiful for me.

Dominik ze Słowacji

The Christmas dinner of 16th December with UPJPII staff was only the last of great 2015 moments shared with people who I can now define as a new big family. We went first for a visit to the beautiful Castle in Niepołomice, with an amazing museum inside, then we went to the restaurant for the Polish Christmas dinner. Present there were also the Erasmus+ coordinator – Ursula, and Tomasz, but also our mentors – now better definable as our best friends! – and professor Piotr Draj of our *Interfaith Dialogue* lecture. It was a great moment to discover polish Christmas tradition (e.g. sharing of “opłatek”, the Christmas wafer) but at the same time to share ours: we sang all Christmas songs of our home countries starting from the Polish, and it was funny seeing how much difficult it was for us to do it, but we enjoyed it thanks to the help of our mentors!

The food was also good, I tasted the delicious beet-root’s soup (borsch) with Pierogi, now, something familiar, after almost 5 months of life in Kraków! Pierogi are amazing! I love them! But the end of the event was very special: Mr. Tomasz disguised himself as Santa Claus, calling every student one by one and making them sit on his laps, like kids! He gave us a beautiful Christmas gift, a hand-made Christmas ball, while Ms. Ursula gave us a lot of sweets: it was like a journey back to the childhood!

I will never forget this and all other moments shared with UPJPII family, their warmth is going to be imprinted on my heart forever, I am really grateful to them for making me a part of this amazing Erasmus+ experiences, as I said at the opłatek celebration, I hope for all of them to continue their good job, always with that passion thanks to which they will surely do it in the best way possible! Dziękuję i wesołych świąt wszystkim!

Alberto z Włoch

It was really nice to experience the Christmas dinner of another culture. It was like staying at our home with our family but with some differences. I really liked the moments I spent there and I want to thank the university for giving me that opportunity!

Guillermo z Hiszpanii ■

Goście ze Splitu i Lublany na UPJPII

tekst: pracownicy CNBiWM

zdjęcia: Piotr Kowalski, Tomasz Kniąź

W dniach 19–22 listopada 2015 roku na Uniwersytecie Papieskim Jana Pawła II w Krakowie gościliśmy grupę profesorów z południa Europy – 6 z Katolickiego Wydziału Teologicznego Uniwersytetu w Splicie (Chorwacja) oraz 2 z Wydziału Teologicznego Uniwersytetu w Lublany (Słowenia). Przyjazd zagranicznych gości był związany z zaproszeniem ich przez prorektora ks. prof. dr. hab. Józefa Stałę na dwie międzynarodowe konferencje: *Pedagogy and Theology for the Future of Europe*

(20 listopada w Bibliotece UPJPII) oraz *The Family and Education in the Struggle for the Future of Europe* (21 listopada, PWSZ w Tarnowie).

Wizytę można podzielić na dwie zasadnicze części: krakowską i tarnowską. W pierwszych dwóch dniach wizyty oprócz udziału w konferencji goście mogli obejrzeć naszą bibliotekę. Pani Marta Wójtowicz-Kowalska oprowadziła gości po naszym najnowszym obiekcie, prezentując zbiory biblioteczne, aulę oraz aktualne wystawy. Goście byli zaskocze-

ni i pod olbrzymim wrażeniem bogatych zbiorów bibliotecznych, zwłaszcza najstarszych wydawnictw z XVI wieku oraz prywatnych kolekcji, w tym kolekcji biblioteki św. Jana Pawła II. Podziw wzbudzały zarówno przestrzeń, nowoczesność i łatwy dostęp do książek oraz czasopism, jak również ogólnodostępne odrębne pomieszczenia do pracy, szybki internet i możliwość skanowania niezbędnych materiałów. O dobrą organizację konferencji i sprawny przebieg wizyty w bibliotece zatroszczyła się pani dyrektor Magdalena Nagięć z zespołem.

Kolejnym punktem wizyty było zwiedzanie budynków UPJPII przy Bernardyńskiej i Kanoniczej oraz spotkanie w Centrum Naukowo-Badawczym i Współpracy Międzynarodowej – rozmowy dotyczyły głównie dookreślenia i zacieśnienia współpracy między naszymi uniwersytetami. Pracownicy naukowo-dydaktyczni ze Splitu i Lublany mieli również możliwość zwiedzenia zamku królewskiego na Wawelu, kościołów starego miasta i Rynku. Szczególne zainteresowanie gości budziło „okno papieskie” w pałacu arcybiskupim przy Franciszkańskiej, które chcieli koniecznie zobaczyć, bowiem wiele o nim słyszeli. Rolę przewodnika

opowiadającego o Krakowie w języku angielskim pełnił pan Tomasz Kniaż. Goście posługiwali się głównie językiem angielskim, ale także niemieckim i włoskim, a w niektórych sytuacjach dochodziło do porozumiewania się chorwacko-słoweńsko-polskiego, co potwierdzało, iż jesteśmy w jednej rodzinie językowej. Uwieńczeniem pobytu w Krakowie była uroczysta kolacja w restauracji „Pod Aniołami” zorganizowana przez pana Pawła Włodarczyka, konsula honorowego Republiki Chorwacji w Krakowie. Podczas kolacji nasi goście mieli szansę dowiedzieć się więcej na temat kontaktów polsko-chorwackich, usłyszeć interesujące historie związane z obecnością Chorwatów na ziemiach polskich oraz przedstawić swoje opowieści i spostrzeżenia. Goście z dalekiej i pięknej Dalmacji byli zafascynowani historiami opowanymi przez pana konsula. W trakcie rozmów pojawiała się nawiązanie do tematu Światowych Dni Młodzieży, które budzą zainteresowanie chorwackich i słoweńskich studentów.

W drodze z Krakowa do Tarnowa goście odwiedzili Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Łagiewnikach oraz Sanktuarium św. Jana Pawła II. Pobyt w Tarnowie można również uznać za bardzo intensywny i pełen wrażeń. Przygoda w Tarnowie rozpoczęła się od uroczystego śniadania z biskupem tarnowskim Andrzejem Jeżem, w którym

wzięła udział również prof. Jadwiga Łaska, rektor Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Tarnowie. Podczas spotkania goście mieli możliwość opowiedzenia o swoich jednostkach naukowych oraz diecezjach. Ponieważ połowę gości stanowili księża profesorowie z Uniwersytetu w Splicie, powracał temat umacniania chrześcijańskiego dziedzictwa kulturowego i podejmowania wspólnych projektów służących pogłębianiu wiary. Goście byli z jednej strony pod wrażeniem aktywności duszpasterskiej księży diecezji tarnowskiej, których można spotkać na całym świecie, a jednocześnie doceniali życzliwość, otwartość i troskę o Kościół i rozwój uczelni,

wyrażane przez biskupa Andrzeja Jeża. Konferencja *The Family and Education in the Struggle for the Future of Europe*, która odbyła się we współpracy z PWSZ w Tarnowie, zgromadziła zainteresowane osoby. Goście wraz z tłumaczami języka włoskiego, angielskiego i francuskiego mieli również możliwość podziwiać Tarnów, zapoznać się z jego historią oraz współczesnością. Duży podziw nauczycieli akademickich ze Słowenii i Chorwacji wzbudziło Wyższe Seminarium Duchowne w Tarnowie (w którego budynku znajduje się WTST) – jako piękny i funkcjonalny obiekt, ale przede wszystkim jako liczna wspólnota seminaryjna. Uwieńczeniem była wspólna

liturgia w języku chorwackim w kaplicy seminaryjnej, w której uczestniczyła także pani prof. Jadwiga Laska. Wieczorem, przy wspólnej kolacji, goście i organizatorzy mogli podzielić się refleksja-

mi z czasu spotkania – byli oczarowani zarówno pięknem Tarnowa, Krakowa jak i gościnnością oraz otwartością Polaków. Podczas pobytu nauczycieli akademickich z Chorwacji i Słowenii

nawiązały się dobre kontakty koleżeńskie, a nawet przyjacielskie, które ułatwią dalszą współpracę i podejmowanie nowych wyzwań akademickich, kulturalnych i społecznych. ■

Mary Immaculate College na UPJPII

tekst: pracownicy CNBiWM

zdjęcie: Małgorzata Szyba

25 stycznia 2016 roku gościliśmy na UPJPII pracowników Mary Immaculate College, University of Limerick: dr Patricię Kieran (Department of Learning Society & Religious Education), której badania koncentrują się na katolickiej edukacji religijnej w Irlandii i wyzwaniach, które przed nią stoją, a także na relacji między prawami człowieka a edukacją religijną oraz dr John Mc Donagha (Department of English Language and Literature), który specjalizuje się w literaturze angielskiej i amerykańskiej XIX i XX wieku. Goście podczas spotkania z prorektorem UPJPII ks. prof. dr. hab. Józefem Stalą podjęli tematykę relacji polsko-irlandzkich w ujęciu historycznym i współczesnym. Mary Immaculate College ma dwa główne wydziały (Faculty of Arts oraz Faculty of Education), na których studenci mogą studiować m.in. następujące kierunki: teologię, filozofię, psychologię, historię, filologię romańską i germańską, pedagogikę, edukację religijną, media i komunikację, geografę. Goście z Irlandii byli zainteresowani podjęciem współpracy z UPJPII, zarówno w ramach programu Erasmus+, wymiany nauczycieli akademickich i studentów, jak i wspólnych inicjatyw: konferencji, publikacji, projektów. Warto wspomnieć, iż dr Kieran od dłuższego czasu współpracuje ściśle z redakcją periodyku „The Person and the Challenges”, a jej teksty znalazły się we publikacjach zbiorowych wydawanych na UPJPII. ■

Przedstawiciele Kirche in Not na UPJPII

tekst: Pracownicy CNBiWM

zdjęcie: ks. Waldemar Cisło

W piątek 11 grudnia 2015 roku prorektor ks. prof. dr. hab. Józef Stala gościł na UPJPII przedstawiciela Kirche in Not z referatu stypendiów, pana Petera Rettinga. Towarzyszył mu ks. prof. Waldemar Cisło, dyrektor polskiej sekcji Kirche in Not. Goście odwiedzali uniwersytety kościelne w Polsce: KUL, UKSW oraz UPJPII, podejmując kwestię potencjału naukowego tych uczelni, co miało związek z weryfikacją przyznawanych stypendiów dla księży. Aktualnie międzynarodowa organizacja Kirche in Not służy pomocą chrześcijanom na całym świecie, szczególnie zagrożonym i prześladowanym. Obecnie planuje podjęcie działań na rzecz studentów obcokrajowców. Bardzo ważną kwestią, która pojawiła się już na początku spotkania, było pytanie o ofertę zajęć w języku angielskim na UPJPII. To spotkanie jest kolejnym potwierdzeniem konieczności podejmowania zajęć w językach obcych, a szczególnie w języku angielskim. ■

» Saluti di Rimini

tekst i zdjęcia: Magdalena Urbaniec

Jak połączyć dwa studenckie cele: naukę i zabawę? Zagraniczna praktyka studencka, program Erasmus+. Przygoda? Bez wątplenia. Pierwszy raz opuszczałam kraj na tak długo. Ale uważam, że ten okres jest idealny – nie za długi, nie za krótki. Można wsiąknąć w nowe miejsce, nauczyć się na pamięć rozkładu jazdy autobusów i cen nabiątu, zateśknąć za domem i wrócić z nową energią. 30 kg bagażu, 60 dni praktyki, dziesiątki filiżanek idealnego cappuccino, jeszcze więcej rogalików z pistacjami. Studiuję filozofię i nie będę ukrywać, że wybór dopasowanej do mojego profilu praktyki nie był łatwy. Kryterium wyboru? Kraj. Być może to naiwne, ale czy wszystko musi być takie poważne? Nauka i zabawa. I słońce w tle. Ostatecznie odbywałam biurową praktykę w międzynarodowej firmie Sistema Turismo z siedzibą we włoskim nadmorskim mieście Rimini. Gdyby ktoś wcześniej zapytał mnie, ile można nauczyć się w dwa miesiące, pewnie nie odpowiedziałabym, że aż tak dużo. Pominę opis aktywności związanych z pracą, bo zainteresowania i potrzeby są różne. Jednak współpraca z ludźmi, kontakt z inną kulturą i zastrzyk pewności siebie – nie, zastrzyk to za mało. Cała kroplówka!

Strach? No pewnie. Przed wyjazdem zmieniałam zdanie co kilka dni. „Może nie pojedę, wszystko da się odkręcić” – myślałam. A potem, na bolońskim lotnisku, ciągnąc wielką torbę za strzałka-

mi z napisem „Stazione Centrale”: „Możę wrócić w każdej chwili”. Natomiast po paru tygodniach usłyszałam samą siebie mówiącą do internetowej kamery „Wiesz, jest tak świetnie. Proponują mi pracę. Może tu zostanę?”.

Ja wróciłam. Ale wiem, że są tacy, którzy wybraliby inaczej. Erasmus to set-

ki możliwości. Dla mniej i bardziej odważnych. Wróciłam i znalazłam ciekawą pracę w dwa tygodnie. Może to przypadek, może kwestia zdobytych umiejętności zawodowych, a może bardziej interpersonalnych? Nie wiem. Ale wiem, że warto się odważyć, sprawdziłam na własnej skórze! ■

» Erasmus w Paryżu

tekst i zdjęcie: Aleksandra Szuba

Każde studia za granicą wiążą się z wyruszeniem w nieznaną: do obcego kraju, innej kultury i języka. Nie inaczej było w tym przypadku. Paryż, zwany miastem świateł, zasługuje też na miano miasta wielu kultur. Na ulicy mogłam dostrzec ludzi pochodzących z niemalże każdego zakątka kuli ziemskiej, a przez to również doświadczyć tego, że część z nas łączy ta sama religia, studia czy poglądy. Na uczelni, na której studiowałam, mogłam poznać studentów z Europy, Azji i obu Ameryk. Było to na prawdę ciekawe doświadczenie i doskonała okazja do nawiązania przyjaźni.

Dużym atutem studiowania w Paryżu jest to, że niemalże wszystkie muzea są darmowe dla studentów do 26. roku życia – dzięki temu mogłam wielokrotnie, bez ograniczeń zapoznać się ze zbiorami ogromnego Luwru czy innych placówek muzealnych, co dla studenta historii sztuki jest niezwy-

kłe cennym doświadczeniem. Mogłam skonfrontować wiedzę z podręczników z rzeczywistością, co dało mi naprawdę wiele. Zaletą wyjazdu na stypendium jest również to, że można w bardzo szybkim tempie nauczyć się języka obcego i myślę, że żaden kurs językowy nie wzbudzi w nas takiej podatno-

ści na naukę języka obcego jak wyjazd na stypendium.

Wszystkim studentom, którzy marzą o wyprawie gdzieś daleko, chcą rozwinąć swoje umiejętności i odbyć ciekawą przygodę, polecam wyjazd na Erasmusa. Na pewno nie stracisz, a możesz tylko zyskać. ■

» Praktyki Erasmus+ w Rzymie

tekst i zdjęcia: Elżbieta Kurowska

Wieczne Miasto chciałam odwiedzić od najmłodszych lat. O praktykach w ramach programu Erasmus+ słyszałam od niedawna, ale obiecałam sobie: „Kiedyś spróbuję”. Nie myślałam, żeby jechać już na pierwszym roku, lecz gdy tylko dowiedziałam się, że jest taka możliwość, nie za-

stanawiałam się długo. Dwumiesięczne praktyki odbyłam w Archiwum Zgromadzenia Sióstr Misjonarek św. Piotra Klawera w Rzymie razem z koleżanką z roku. Było to niepowtarzalne doświadczenie, bo w jednym domu zakonnym krzyżują się drogi wielu sióstr: nie tylko z Włoch, Pol-

ski, Irlandii, Portugalii, ale też Indii, Wietnamu, Nigerii, Wysp Zielonego Przylądka czy Samoa. Dzięki tej różnorodności kulturowej mogłam poznać zwyczaje, zainteresowania i historie różnych osób.

Oprócz tego podczas tych 9 tygodni nie tylko wiele się nauczyłam, ale też zwiedziłam. Rzym obeszłam wzdłuż i w szerz, ale miałam jeszcze okazję odwiedzić okoliczne miasteczka: Castel Gandolfo, Tivoli, Ostia Antica, Bracciano czy Subiaco.

Czego się nauczyłam, co dał mi ten wyjazd? Podczas praktyk w archiwum przyswajałam sobie różne metody porządkowania i odczytywania starych dokumentów, a podczas każdej z takich prób można było poczuć się jak odkrywca czy Indiana Jones. Naszą mentorką, prowadzącą nas także przez meandry językowe, była s. Maria Paola.

Poza tym pogłębiłam swoją znajomość języków włoskiego i angielskiego, przypominałam sobie, że gestykulacja i mimika też wiele pomagają w komu-

nikacji. Nauczyłam się, że lepiej być pie- szym na polskich drogach niż na rzym- skich skrzyżowaniach, a także, że słynne *dolce vita* można bardziej poczuć w ma- łych miasteczkach niż w centrum stoli- cy. Zasmakowałam tradycyjnych potraw, spróbowałam włoskiej kawy i lodów. Co więcej? Poznałam wiele życzliwych osób, których nigdy nie zapomnę, nauczyłam się większej samodzielności, tolerancyj- ności i ducha walki. Nie zawsze było ła- two i przyjemnie, ale wiem, że jeśli się jest cierpliwym i chce się coś osiągnąć, to trzeba być wytrwałym.

Czy chciałabym jeszcze kiedyś sko- rzystać z możliwości Erasmus+? Oczywiście, że tak! I z czystym sumieniem mo- gę polecić to każdemu. ■

» Doświadczyc polskości za granicą... Wspomnienia z Freiburga

tekst i zdjęcia: Dorota Mazur

W ramach studiów dane mi było wyje- chać na wymianę do Freiburga na niem- iecki uniwersytet, aby studiować tam przez jeden semestr teologię. Wyjecha- łam w ramach programu nawet dwa ra- zy – w połowie i na końcu studiów. Dziś muszę powiedzieć, że z perspektywy wi- dzę moją odwagę. To było wyzwanie, któ- rego się bałam – czy sobie poradzę, czy zrozumieć do końca język naukowy, czy spotkam tam jakichkolwiek życzli- wych ludzi.

Miałam jednak pozytywne doświad- czenie. Podczas mojego wyjazdu spotka- łam wielu życzliwych ludzi. Doświadczy-

łam wspólnoty i zobaczyłam, że więk- szość ludzi przyjeżdżających do tego miasta pragnie spotkać kogoś, kto jest być może w podobnej sytuacji.

Na studiach spotkałam kilku Pol- laków – zarówno podczas pierwszego, jak i drugiego pobytu tutaj. Razem wy- chodziliśmy na kawę, organizowaliśmy wspólne spacerunki w celu odkrywania nie- znanych zakątków miasta czy też uczest- niczyliśmy w organizowanych przez Sa- morząd Studencki wyjazdach. Tworzyli- śmy, że tak to określe, „studencką wspól- notę polskich studentów”. Ktoś mógłby pomyśleć, że przez to ucierpiała nasza

znajomość języków obcych, bo rozma- wialiśmy po polsku, a nie po niemiec- ku. Niezupełnie. Na nasze spotkania za- wsze zapraszaliśmy naszych obcojęzycz- nych znajomych ze studiów, a wówczas naszym wspólnym językiem stawał się niemiecki. Szkoląc ten język w naszym gronie, doświadczaliśmy międzykultu- rowości – uczyliśmy się siebie nawzajem, mogliśmy się wiele dowiedzieć o trady- cjach poszczególnych krajów, co pozos- tanie bezcenne.

Poza uniwersytetem mogłam tak- że doświadczyć wspólnoty. Tym razem tej religijnej. Podczas mojego pierw- szego pobytu pierwszą czynnością, ja- ka zrobiłam po przyjeździe, było zna- lezienie Polskiej Misji Katolickiej. Nie we wszystkich miastach znajduje się ta- ka misja. Jednak ja miałam szczęście – we Freiburgu znajdowało się główna sie- dziba. Mieszkał tam ksiądz proboszcz, który pełnił posługę duszpasterską tak- że w okolicznych miastach. Można po- wiedzieć, że parafia działała dość pręż- nie – organizowała spotkania dyskusyj- ne, modlitwne, zabawy andrzejkowe czy spotkania opłatkowe lub mikołaj- kowe. Gdy przyjechałam po raz drugi, istniała już nowo utworzona grupa Od- nowy w Duchu Świętym. Zaczęłam cho- dzić na jej spotkania, ponieważ w Polsce należę do odnowowej wspólnoty i nieco

smutno mi było, że przez czas wyjazdu nie będę mogła uczestniczyć w spotkaniach. Zupełnie spokojnie mogę więc powiedzieć, że przy Polskiej Misji Katolickiej mogłam doświadczyć wspólnotowości.

Specyficznym doświadczeniem wspólnoty stała się możliwość obecności na Eucharystii w sercańskim klasztorze we Freiburgu. Sercanów krakowskich znam od dobrych 10 lat, ponieważ piszę do ich czasopisma. Postanowiłam więc uczestniczyć w mszy świętej także i w tutejszym sercańskim kościele. Bracia studenci zawsze cieszyli się na widok osób, które z nimi chciały przeżyć Eucharystię. Miało się doświadczenie małej, ale bardzo żywej wspólnoty. Bardzo miłe było słyszeć, jak kleryk sercanin pochodzący z Kamerunu na mój widok mówi „dzen-do-bry” albo jak ojciec Józef w podeszłym już wieku mówi „Dorothea, jak dobrze cię widzieć, jak leci?”. Wspaniałym doświadczeniem był fakt, że odpowiedzialny za formację kleryków ojciec Heinz starał się jednoczyć

Polaków – gdy byłam pierwszym razem, zapoznał mnie z pochodzącą z Krakowa Anią, pracującą wówczas w szpitalu, w którym był kapłanem. Kiedy podczas ostatniego pobytu na mszy zjawiła się siostra zakonna, będąca tu już ponad

20 lat, ale pochodząca z Krakowa – podczas znaku pokoju każdej z nas dał znak, że obie pochodzimy z Polski.

Ktoś może zapytać: „Ale co to za wspólnota na krótką metę i czy wszyscy będą chcieli doświadczyć tego typu wspólnotowości?”. Być może jest trochę racji w tym pytaniu, bo nie wszyscy studenci chcieli się integrować i nie wszyscy pracujący we Freiburgu Polacy chcieli przychodzić do Polskiej Misji Katolickiej, ale to były naprawdę jednostki. Natomiast osobiście doświadczyłam, że znajomości i relacje nawiązane w tych małych wspólnotach są trwałe. Choć od mojego pierwszego pobytu we Freiburgu minęły już trzy lata, to mam kontakt z wieloma osobami – mailowy czy listowny. Gdy zaś przyjechałam drugi raz, mogłam zobaczyć ich prawdziwą radość, że znów jest mi dane spotkać się z nimi. Życzę każdemu, by – jeżeli będzie miał okazję nieco dłuższego niż miesiąc pobytu za granicą – doświadczył radości z odnalezienia swojego miejsca w jakiegokolwiek wspólnocie. ■

Doktoranci, po granty!

tekst: Tomasz Książ

zdjęcie: pracownicy CNBiWM

W dniu 21 stycznia 2016 roku pracownicy Centrum Naukowo-Badawczego i Współpracy Międzynarodowej zorganizowali kolejne z cyklu szkoleń dla doktorantów. Spotkanie miało na celu zapoznanie studentów i doktorantów z możliwościami pozyskania funduszy na realizację zadań naukowych o zasięgu krajowym i międzynarodowym oraz odbycie praktyk zagranicznych. W spotkaniu uczestniczyli doktoranci z WF, WHiDK i WPK. Słowo wstępne wygłosił prektor ds. potencjału naukowego i współpracy międzynarodowej ks. prof. dr hab. Józef Stala, który zachęcił studentów do korzystania z możliwości wyjazdów oraz prowadzenia badań naukowych. Część związaną z funduszami krajowymi poprowadziła kierownik CNBiWM pani Iwona Bąk, która szczegółowo omówiła harmonogram grantów Narodowego

Centrum Nauki oraz udzieliła praktycznych wskazówek dotyczących aplikowania o granty. Możliwości wyjazdów na praktyki i studia zagraniczne przybliżyli pracownicy sekcji międzynarodowej: Urszula Kubiczek oraz Tomasz Książ. Oferta dotyczyła mobilności realizowanych

w ramach programu Erasmus+, jak i innych możliwości stypendialnych, takich jak Wyszehradzki Program Stypendialny czy Stypendium Fulbrighta. Wrażeniami ze swojego wyjazdu na praktyki podzieliła się także studentka Wydziału Historii i Dziedzictwa Kulturowego Marlena Sędłak. Pracownicy CNBiWM zachęcają wszystkich doktorantów do skorzystania z wyjątkowej szansy pozyskania środków na rozwój naukowy, jaką dają granty i stypendia. Planowane są kolejne spotkania, terminy szkoleń zostaną przekazane przez Samorząd Doktorantów UPJPII. ■

O nowych mediach przy kawie

tekst: Julia Głąb

zdjęcia: Tomasz Domalewski

W kawiarnianej atmosferze, przy kawie i ciście, po raz kolejny spotkaliśmy się Pod Gruszką, gdzie miała miejsce już trzecia edycja Kawiarenki Nowym Mediów – Narzędzia Nowych Mediów.

Kawiarenka Nowych Mediów to cykl spotkań organizowany przez członków Dziennikarskiego Koła Naukowego we współpracy z krakowskim oddziałem Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich. Ich celem jest pogłębienie wiedzy młodych żurnalistów na temat tworzenia nowych mediów, ich narzędzi i sposobów badania. Spotkanie *Narzędzia nowych*

mediów to już trzecie wydarzenie z tej serii. Wcześniejsze to *Social media przy kawie* i *Dźwięk i obraz 2.0*.

W części pierwszej spotkania przedstawiciele firmy Newspoint Sylwia Sobieska i Igor Rudnicki omówili etapy procesu badawczego oraz sposoby kontroli jakości konkretnych domen w mediach. Firmy wykupujące pakiet ofert Newspointu otrzymują dostęp do specjalistycznych wyszukiwarek. Na ich podstawie mogą stale monitorować swoją reputację. Dzięki temu ich domena zyskuje kolejnych klientów i cieszy się dobrą opinią w mediach. Pani Anna Miotka – przedstawicielka firmy PBI – opisała badania polskiego rynku internetowego na podstawie ruchów w globalnej sieci. *Polskie badania Internetu* to encyklopedia wiedzy o polskich internautach. Firma gromadzi dane, w których przedstawia typ i częstotliwość odsłanianych witryn przez określonych internautów, by na tej podstawie wyciągnąć wnioski co do zachowań i tendencji internetowych. Jest to gałąź marketingu i *public relations*, która stale się rozwija.

Druga część wydarzenia miała bardziej artystyczny charakter. Na początku „na własnej skórze” mogliśmy zobaczyć, jak wykonać prawidłowy makijaż telewizyjny. Swoimi umiejętnościami i doświadczeniem dzieliła się z nami polska firma Paese. Zwieńczeniem Kawiarenki był zaszczyt poznania Zofii Pręgoskiej – absolwentki PWSFTviT im. Leona Schillera w Łodzi, reżyserki dokumentu *Niewidzialne*, który został wielokrotnie doceniony w Polsce i na świecie. Film opowiada wzruszającą historię pani Krystyny, która straciła wzrok. Z racji podeszłego wieku nie była w stanie przystosować się do realiów życia niewidomej osoby. W uporaniu się z codziennością pomagali jej opiekunowie oraz poezja,

którą sama tworzyła. Po projekcji dokumentu mogliśmy usłyszeć, jak wyglądały etapy tworzenia filmu i jak doszło do spotkania z bohaterką kadru. Jest to bardzo wartościowa historia, godna polecenia. Przypomina nam, że mimo wszelkich przeciwności losu można odnaleźć radość życia.

Kawiarenka Nowych Mediów to przedsięwzięcie, które angażuje nas ja-

ko przyszłych dziennikarzy, ale też ubogaca naszą wrażliwość. Dzięki organizacji tego spotkania uczymy się podstawowych umiejętności pracy w grupie i zgłębiajmy tajniki medialnego rzemiosła. Jednak nowe media to nie tylko wiedza techniczna, statystyki i badania. To przede wszystkim człowiek, a wydarzenie Pod Gruszką nam o tym przypomina. ■

Studenckie spotkanie opłatkowe

tekst: Justyna Niedbała

zdjęcia: Krzysztof Mleczo

15 grudnia 2015 roku odbyło się pierwsze od wielu lat studenckie ogólnouczelniane spotkanie opłatkowe, zorganizowane przez Samorząd Studencki Uniwersytetu Jana Pawła II w Krakowie. Dzięki wsparciu władz uczelni mogliśmy

się cieszyć z przebiegu tej okoliczności. Podniosły charakter nadało temu dniu uroczyste przekazanie relikwii pierwszego stopnia o. Zbigniewa Strzałkowskiego i o. Michała Tomaszka – męczenników z Peru beatyfikowanych 5 grud-

nia 2015 roku, które nastąpiło podczas mszy świętej w naszej akademickiej kaplicy przy ul. Bernardyńskiej 3. Relikwie w postaci fragmentów kości zamordowanych franciszkanów ofiarował obojście ojciec prowincjał franciszkanów

Jarosław Zachariasz. W trakcie homilii wygłoszonej przez ks. dr. hab. Michała Drożdża, prof. UPJPII mogliśmy usłyszeć słowa zachęty do podążania ścieżką ukazaną przez naszych błogosławionych męczenników, jak również podkreślenie wagi wspólnotowości i wyjątkowości charakteru naszej uczelni i towarzyszących jej wydarzeń.

Spotkanie rozpoczęte przy stole eucharystycznym zakończyło się przy stole wigilijnym, gdzie umocnieni łaską sakramentu Eucharystii, mogliśmy się cieszyć z daru, jakim jest drugi człowiek. Życzenia płynące od Jego Magnificencji księdza rektora, a także od przewodniczącej Samorządu Studenckiego Justyny Lusio przypomniały istotę świąt Bożego Narodzenia.

Prawdopodobnie naszemu spotkaniu opłatkowemu nie towarzyszyłby tak uroczysty nastrój, gdyby nie obecność akademickiego chóru Psalmodia. Dzięki zaangażowaniu dyrygenta dr. hab. Włodzimierza Siedlika oraz jego utalentowanych chórzystów mogliśmy wysłuchać kilku oryginalnych aranżacji najpiękniejszych polskich kolęd i pastorałek. Występ chóru łączył się z promocją nowej płyty z kolędami.

Wreszcie, gdy zostaliśmy już wprowadzeni w świąteczny nastrój, przy blasku świec i dźwięku kolęd, nastąpił czas łamania się opłatkiem i składania sobie życzeń. Dla wszystkich został przygotowany wyśmienity catering. Można było spróbować tradycyjnego barszczu z uszkami, pysznych pierogów oraz wyśmienitych ciast. Klimat był iście świąteczny! Samorząd Studencki przygotował także śpiewniki z kolędami, zaś grupa studentek zadbała o dalszą oprawę muzyczną spotkania. Do kolędowania przyłączył się nawet ksiądz rektor. Był to wyjątkowy i radosny akcent całej uroczystości.

Trzeba dodać, że bez pomocy opiekunki Samorządu Studenckiego pani Celiney Budzowskiej nie udałoby się przygotować tak wyjątkowego spotkania. Jej ogromne doświadczenie, zaangażowanie i otwartość sprawiły, że owo wydarzenie mogło przebiec właśnie w takiej cieplej, rodzinnej atmosferze. Oprócz tego trzeba podkreślić kluczową rolę wszystkich studentów, którzy zaangażowali się w przygotowanie i koordynację uroczystości. Wszystkim obecnym i ak-

tywnie udzielającym wsparcia należą się serdeczne podziękowania oraz wyrazy uznania. Daliście piękne świadectwo.

Spotykając się w gronie międzywydziałowym, mieliśmy okazję nawiązać bliższe relacje międzyludzkie. Zainte-

resowanie ze strony studentów i zaangażowanie władz każe przypuszczać, że inicjatywa wspólnotowego spotkania opłatkowego, jako że bardzo dobrze przyjęta przez środowisko akademickie, w przyszłości będzie kontynuowana. ■

Studencko-doktorancki wyjazd do Poronina

tekst: Klaudia Miśkiewicz

W dniach 20–22 listopada 2015 roku studenci i doktoranci Wydziału Filozoficznego wraz z opiekunem ks. dr. hab. Wojciechem Grygielem wzięli udział w wyjeździe integracyjno-konferencyjnym organizowanym przez Wydział Filozoficzny, który odbywał się w Poroninie-Suchem. Mimo że konferencja miała odbyć się dopiero drugiego dnia, już w piątek rozpoczęły się dyskusje poruszające problemy związane z szeroko rozumianą humanistyką.

Sobotni dzień wyjazdu został poświęcony konferencji naukowej. Studenci i doktoranci mieli możliwość wygłosze-

nia referatów na interesujące ich tematy, co oprócz pogłębienia wiedzy filozoficznej miało też cel integracyjny – poznanie zainteresowań każdego z prelegentów. Po każdym z referatów przewidziano czas na dyskusję. Ze względu na zaangażowanie uczestników konferencja trwała od rana aż do późnego popołudnia.

Oto tytuły poszczególnych referatów: *Hybrydy zwierzęco-ludzkie – płaszczyna etyczna* (Adam Jaskot), *Idee patriotyczne w Związku Radzieckim* (Kornelia Dorynek), *Między pragmatyzmem a esencjalizmem w teorii literatury. Przyzwynek do rozwiązania* (Karol Petry-

szak), *Wychowanie jako sztuka kształtowania politycznej „arete” w ujęciu Protagorasa* (Julia Dragović), *Czas na podstawie XI księgi Wyznań św. Augustyna* (Rafał Biel), *Filozofia całowania, czyli o przyjaźni w ujęciu Elreda z Rievaulx* (Klaudia Miśkiewicz).

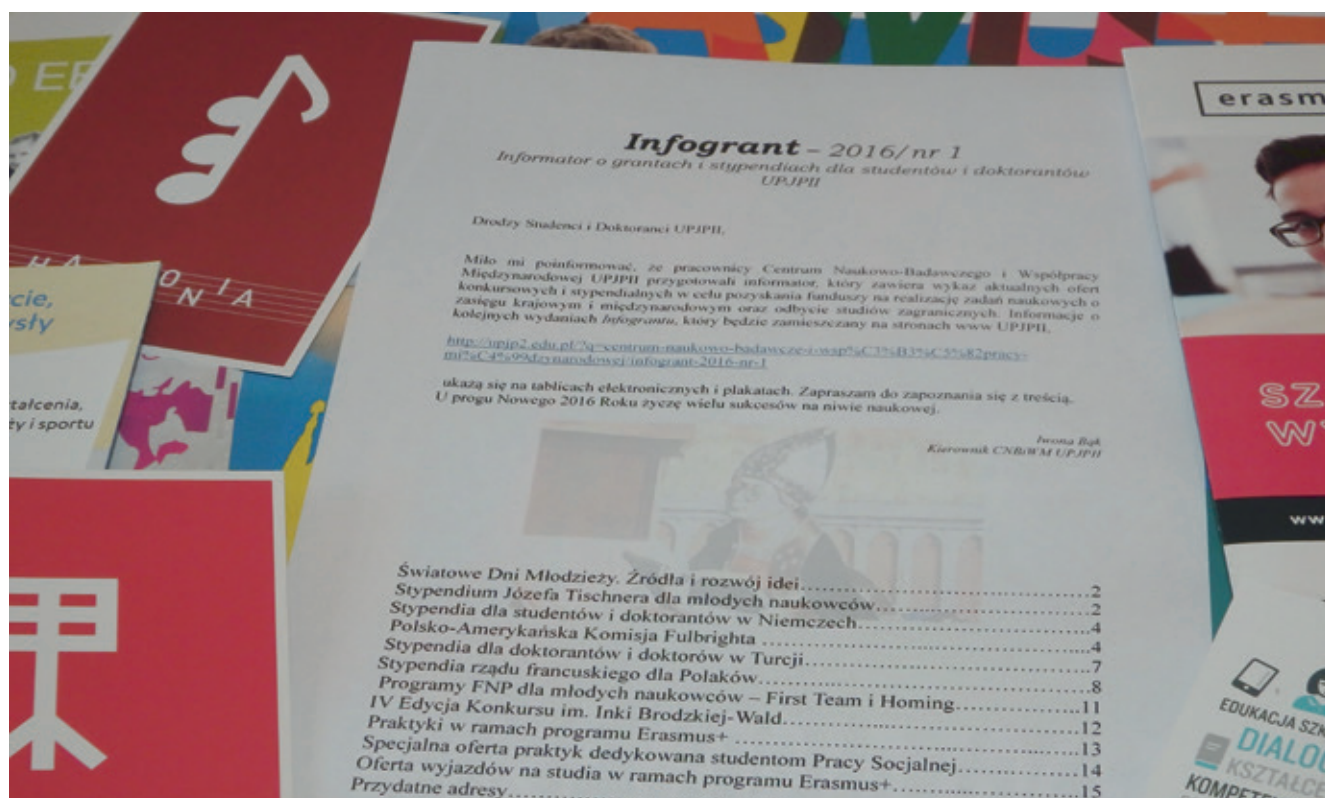
Znalazł się też czas na długie, ożywione rozmowy, wspólne przygotowanie posiłków, śpiewanie i słynną grę *Mafia* w wersji filozoficznej. Uczestnicy wyjazdu mieli również możliwość wzięcia udziału w mszy świętej w rycie trydencym, odprawionej przez ks. Wojciecha Grygiela. ■

Nowe źródło informacji dla pracowników naukowych, doktorantów i studentów

tekst i zdjęcie: pracownicy CNBiWM

Z inicjatywy prorektora ds. potencjału naukowego i współpracy międzynarodowej ks. prof. dr. hab. Józefa Stali pracownicy Centrum Naukowo-Badawczego i Współpracy z Zagranicą rozpoczęli wydawanie dwóch biuletynów informacyjnych kierowanych zarówno do pracowników naukowych oraz doktorantów i studentów. *Biuletyn Informacyjny CNBiWM* zawiera wykaz aktualnych ofert konkursowych i stypendial-

nych w celu pozyskania funduszy na prowadzenie działalności naukowo-badawczej o zasięgu krajowym i międzynarodowym. Będzie on przesyłany pracownikom naukowym w cyklu miesięcznym. *Infogrants* jest informatorem o grantach, stypendiach i praktykach dla studentów i doktorantów UPJPII i będzie wydawany kwartalnie. Zachęcamy do lektury biuletynów CNBiWM. ■

Badania Samorządu Doktorantów

tekst: Barbara Żmuda, Bolesław Artur Düllek, Stanisław Tokarz

zdjęcia: Mariusz Józwiak

Samorzędy doktoranckie zostały powołane do życia dzięki ustawie z dnia 27 lipca 2005 roku Prawo o szkolnictwie wyższym. Data ta rozpoczyna działalność samorządu doktorantów także na Uniwersytecie Papieskim Jana Pawła II w Krakowie. W roku 2015 minęło okrągłe 10 lat od wejścia w życie tego aktu prawnego. Historia działalności samorządowej na Uniwersytecie Papieskim Jana Pawła II w Krakowie sięga swoim korzeniami do funkcjonowania Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie. W obrębie uniwersytetu studia doktoranckie prowadzone są na Wydziale Filozoficznym, Wydziale Historycznym i Wydziale Teologicznym. W ramach tego ostatniego funkcjonują studia licencjackie (licencjat kościelny) na kościelnym Wydziale Prawa Kanonicznego, którego słuchacze także stanowią brać doktorancką.

Organy samorządu, w których skład wchodzi reprezentanci każdego wydziału, współpracują z władzami UPJPII w realizacji zadań UPJPII i w zakresie określonym w ustawie, Statu-

cie Uniwersytetu oraz regulaminie Samorządu Doktorantów UPJPII. Samorząd respektuje opinie doktorantów i przyjmuje ich wnioski. Stałymi obszarami działalności samorządu są sprawy: jakości studiów doktoranckich, informacji, infrastruktury, kultury, współpracy międzynarodowej, pomocy socjalnej i stypendialnej. Samorząd Doktorantów porozumiewa się z odpowiednimi organami uniwersytetu i współdecyduje w zakresie podziału środków finansowych przeznaczonych na cele doktoranckie oraz podejmuje działania mające na celu ochronę sytuacji materialnej doktorantów. Organy samorządowe biorą także udział w organizacji przebiegu procesu dydaktycznego doktorantów i współpracują z władzami uniwersytetu (uczestnicząc w posiedzeniach komisji uczelnianych) w działaniach zmierzających do poprawy systemu kształcenia.

Samorząd UPJPII reprezentuje doktorantów wobec władz uniwersytetu w jego organach kolegialnych oraz na zewnątrz. Samorząd Doktorantów UPJPII był jednym z założycieli Po-

rozumienia Doktorantów Uczelni Krakowskich (2006), w którym uczestniczy do dzisiaj. Doktoranci UPJPII należą również do porozumienia doktorantów uniwersytetów zrzeszonych w Konferencji Rektorów Uniwersytetów Polskich – Doktoranckiego Forum Uniwersytetów Polskich; od 2011 roku współpracują również z Krajową Reprezentacją Doktorantów. Delegaci naszej uczelni aktywnie uczestniczą w zjazdach i zebraniach organizowanych przez wyżej wspomniane stowarzyszenia.

Funkcjonowanie Samorządu Doktorantów w opinii doktorantów

Jak podkreślono, od czasu powołania Samorządu Doktorantów na UPJPII minęła równa dekada – to odpowiedni czas na dokonanie pewnego podsumowania działalności samorządowej, poznania stopnia wiedzy słuchaczy studiów doktoranckich na temat samorządu oraz próby wskazania nowych rozwiązań wpływających na lepszą współpracę samorządu z całym środowiskiem akademickim. Przeprowadzone w tym celu badania służą ocenie wiedzy doktorantów dotyczącej samorządności doktoranckiej Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie. Badania zostały przeprowadzone metodą ankietową, zaś materiałem badawczym był kwestionariusz przeprowadzony na reprezentacyjnej grupie doktorantów naszej uczelni.

Z badań wynika, że ponad 75 proc. ankietowanych to osoby w przedziale wiekowym od 25 do 35 roku życia, co wskazuje na fakt, że większość osób podejmujących studia doktoranckie na naszej uczelni rozpoczyna je zaraz po lub z małą przerwą po ukończeniu studiów magisterskich zgodnie z tokiem nauczania. Zaledwie nieco ponad 17 proc. ankietowanych to osoby powyżej 36 roku życia, do których zaliczają się osoby podejmujące studia doktoranckie po dłuższej przerwie od uzyskania tytułu magistra bądź w ogóle później podejmujące naukę na uczelni wyższej, a także osoby ubiegające się o drugi tytuł doktorski.

Większość ankietowanych stanowili mężczyźni. Największa grupa ankietowanych, bo ponad 40 proc., była z Wydziału Filozoficznego, dalej po równo z Wydziału Historii i Dziedzictwa Kulturowego oraz Wydziału Teologicznego.

Z badań wynika, że ponad trzy czwarte ankietowanych wie, kto reprezentuje ich w samorządzie doktorantów. Informacje tego typu nie dotarły do 24 proc. doktorantów. Skoro doktoranci wiedzą, kto reprezentuje ich w organach samorządowych, to droga prowadząca do współpracy wydaje się znacznie prostsza i bardziej dostępna. Stąd też przyczyny tak małego faktycznego zaangażowania doktorantów, przy wyrażonej dość znacznej chęci współpracy, należy szukać również w innych wymiarach. Mamy jednak nadzieję, że odpowiednia zachęta i promocja mogłyby skłonić niektórych do podjęcia współpracy z Samorządem Doktorantów. Stąd też w planach na przyszłość dotyczących rozwoju samorządu wzięto pod uwagę stworzenie lub rozszerzenie działalności promocyjnej i zachęcającej do pracy w organach samorządowych UPJPII.

Kolejną kwestią, która wymaga spopularyzowania wśród doktorantów, jest możliwość wystąpienia do samorządu z wnioskiem w celu uzyskania pomocy ze strony Rady. Jedyłą kwestią, która jest znana doktorantom – a to i tak w małym procencie – jest możliwość uzyskania dofinansowania wyjazdu na konferencję naukową poprzez zwrócenie się z prośbą o delegację i późniejsze jej rozliczenie z budżetu samorządu. Tylko niecałe 35 proc. doktorantów wystąpiło do samorządu z jakimkolwiek wnioskiem, a zaledwie 10 proc. z nich stanowią wnioski inne niż podanie z prośbą o delegację. O pomoc ze strony samorządu stara się bardzo mała liczba osób, co może świadczyć o braku świadomości doktorantów również w tej dziedzinie. Informacje na ten temat nie były rozpowszechniane ani ogłaszane w skali uczelnianej. Konieczne jest poszerzenie świadomości doktorantów również i w dziedzinie możliwości uzyskania dofinansowań do badań. ►

By dowiedzieć się, jakie są oczekiwania dofinansowania wobec kompetencji samorządu, poproszono doktorantów o określenie krótkimi zdaniami, czym według nich zajmuje się samorząd. Analiza odpowiedzi pozwala twierdzić, że doktoranci, tak jak potwierdzają to powyżej zaprezentowane wyniki badań, nie widzą szczególnie ważnej roli w działalności samorządowej w obrębie uniwersytetu. Najwięcej ankietowanych oczekuje od samorządu reprezentowania doktorantów na forum uczelni i dbania o ich interesy. Pojawiły się odpowiedzi dotyczące oczekiwań w kwestii pomocy w odbywaniu praktyk dydaktycznych, przy których obecnie pojawiają się trudności, czuwania nad przebiegiem przyznawania stypendiów doktoranckich i wspomaganie finansowego przy wyjazdach konferencyjnych. Ankietowani zwrócili również uwagę na proponowane w tym artykule zwiększenie działań w zakresie informowania i zachęcania doktorantów do współpracy z samorządem.

Budujący jest jednak fakt, że ponad 70 proc. badanych uważa, że Samorząd Doktorantów UPJPII dba o ich prawa na forum uniwersyteckim, a także międzyuczelnianym.

Przedstawione wyniki badań stanowią cenną dozę informacji, które w zasadniczy sposób mogą wpłynąć na prowadzenie działań samorządu. Przeprowadzona ankieta oczywiście nie jest pozbawiona błędów i niedociągnięć. Badania miały charakter pilotażowy, dlatego poruszono w nich tylko pewne problemy, które jeszcze pojawiają się w tej dziedzinie. Ankieta rozpowszechniana metodą kuli śnieżnej z pewnością nie dotarła do wszystkich doktorantów na uniwersytecie, próba była zatem przypadkowa, reprezentanci poszczególnych lat studiów i wydziałów nie zostali podzieleni na odpowiednie grupy.

Zestawienie wyników przeprowadzonej ankiety stanowi bardzo wartościowe podłoże do dalszych badań oraz ze-

staw wskazówek dla członków samorządu doktorantów, którzy dzięki tym informacjom będą mogli podjąć odpowiednie działania w celu poprawy danego stanu rzeczy. Najważniejszym zadaniem nowego zarządu jest poszerzenie świadomości doktorantów, dotarcie do jak największej ich liczby oraz odpowiedzenie na ich oczekiwania. Należy rozbudować informacje zamieszczone na stronach internetowych związanych z samorządem, krótkie, hasłowe zdania mogą być niejasne dla mniej poinformowanych odbiorców. Należy także pamiętać, że strona internetowa oraz profil na portalu społecznościowym są niewystarczającymi źródłami informacji – trzeba dotrzeć również do tych, którzy z nich nie korzystają. Powrót do klasycznych środków komunikacji, takich jak tablica ogłoszeń na uniwersytecie oraz rubryka w uczelnianym czasopiśmie, może przynieść wiele korzyści. Ważny jest również sposób prowadzenia kampanii – należy dołożyć starań, by była ona zachęcająca dla potencjalnych kandydatów, by doktoranci w łatwy sposób mogli dowiedzieć się o szczegółach dotyczących pracy w samorządzie oraz o możliwościach współpracy. Doktoranci, którzy nie są zainteresowani działaniem w samorządzie, również powinni zostać poinformowani na temat tego, jak struktury samorządowe mogą im pomóc w studiowaniu, prowadzeniu badań, a także w rozwiązywaniu napotykanym w ich trakcie trudności.

Zadaniem koniecznym dla podniesienia świadomości i tym samym współpracy doktorantów z samorządem jest znalezienie lepszych środków przekazu, które będą mogły dotrzeć do wszystkich doktorantów. Aby doktoranci mogli otrzymać pełen zasób informacji, dobrym wyjściem wydaje się stworzenie biuletynu informacyjnego, który zostanie rozpowszechniony na uniwersytecie. Poszerzenia wymagają

również informacje zawarte na stronie internetowej Samorządu Doktorantów UPJPII, która zamieszczona jest w domenie uniwersyteckiej. Doktorant powinien móc uzyskać z niej wszystkie niezbędne informacje dotyczące zakresu działań samorządu, możliwości otrzymania z jego strony pomocy, a także kwestii związanych z możliwością podjęcia pracy w samorządzie doktorantów.

Warto również zadbać, by osoby reprezentujące doktorantów w strukturach samorządu były bardziej rozpoznawalne. Zwiększenie świadomości doktorantów dotyczącej składu oraz

działania Samorządu Doktorantów UPJPII może przynieść wiele pozytywnych skutków. Ankietowani wyrazili chęć poznania struktur samorządowych oraz podjęcia współpracy, należy to w odpowiedni sposób wykorzystać. Badania tego typu, choć były jedynie pilotażowe, okazały się bardzo wartościowe, gdyż dzięki nim przedstawiciele samorządu doktorantów, wybrani na nową kadencję 2015–2017, będą mogli podjąć odpowiednie kroki po pierwsze ku zwiększeniu świadomości doktorantów, a po drugie ku lepszej współpracy i rzeczywistej pomocy doktorantom tam, gdzie będą jej potrzebować. ■

Samorząd Doktorantów Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie

Dane kontaktowe:

ul. Bernardyńska 3, pok. 111
31-069 Kraków
(12) 422 31 44 w. 38
doktoranci@upjp2.edu.pl

<https://www.facebook.com/SDUPJP2/?ref=hl>
www.doktoranci.upjp2.edu.pl

Członkowie Zarządu:

Przewodnicząca: mgr Barbara Żmuda
(Wydział Filozoficzny) bar.zmuda@gmail.com

Wiceprzewodnicząca: mgr Katarzyna Cikała-Kaszowska
(Wydział Filozoficzny)

Sekretarz: mgr Stanisław Tokarz
(Wydział Historii i Dziedzictwa Kulturowego)

Członkowie Sądu Koleżeńskiego (dawnej Komisji Rewizyjnej):

Przewodniczący: mgr Bolesław Artur Düllek
(Wydział Prawa Kanonicznego)

Członek: mgr Małgorzata Walczak (Wydział Teologiczny)

Członek: ks. mgr Stanisław Staśko (Wydział Teologiczny)

Rzecznik Dyscyplinarny Samorządu Doktorantów:
mgr Bartosz Grabowy (Wydział Prawa Kanonicznego)

Delegaci do rad wydziałowych:

Wydział Historii i Dziedzictwa Kulturowego:
mgr Szymon Jarosiński

Wydział Filozoficzny:
mgr Paulina Wąż

Wydział Prawa Kanonicznego:

mgr Dorota Chramiec

Wydział Teologiczny:

mgr Małgorzata Walczak

Delegaci Wydziałów do Rady Uczelnianej Samorządu Doktorantów UPJPII:

Wydział Historii i Dziedzictwa Kulturowego:

I rok: mgr Szymon Jarosiński

II rok: mgr Magdalena Ficoń

III rok: *vacat*

IV rok: mgr Łukasz Kościółek

Wydział Prawa Kanonicznego:

Wszystkie lata: mgr Bartosz Grabowy

Wydział Teologiczny:

I rok: mgr Sylwia Michałak

II rok: mgr Natalia Walkowiak

III rok: mgr Justyna Berlińska

IV rok: *vacat*

Wydział Filozoficzny:

I rok: *vacat*

II rok: Justyna Klinowska

III rok: Paulina Wąż

IV rok: Damian Mazur

Działalność Samorządu Doktorantów Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie w ostatnim roku

Zrealizowane:

4 marca 2015 Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie – organizacja Zebrania Porozumienia Doktorantów Uczelni Krakowskich, reprezentacja: mgr Wojciech Cichoń, mgr Barbara Żmuda, mgr Stanisław Tokarz, mgr Bolesław A. Düllek.

13–15 marca – Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie – zjazd Doktoranckiego Forum Uniwersytetów Polskich, reprezentacja: mgr Wojciech Cichoń, mgr Barbara Żmuda, mgr Stanisław Tokarz, mgr Bolesław A. Düllek.

15–17 maja 2015 – Uniwersytet Warmińsko-Mazurski – Ogólnopolski Zjazd Doktoranckiego Forum Uniwersytetów Polskich w Olsztynie, reprezentacja: mgr Wojciech Cichoń, mgr Barbara Żmuda, mgr Stanisław Tokarz.

28 maja 2015 Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie – wybory nowego Zarządu RUSD UPJPII.

23 lipca 2015, Uniwersytet Gdański – Zjazd Wyborczy Doktoranckiego Forum Uniwersytetów Polskich, reprezentacja: mgr Barbara Żmuda, mgr Stanisław Tokarz, mgr Bolesław A. Düllek.

24–26 lipca 2015, Uniwersytet Gdański – konferencja *Samorządność doktorancka w Polsce – teoria, doświadczenie, perspektywy*, gdzie przedstawiono referat: *Samorządność doktorantów Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie*, reprezentacja: mgr Barbara Żmuda, mgr Stanisław Tokarz, mgr Bolesław A. Düllek.

28 sierpnia 2015, Akademia Wychowania Fizycznego – zebranie Porozumienia Doktorantów Uczelni Krakowskich, reprezentacja: mgr Barbara Żmuda.

25–27 września 2015, Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie – organizacja XIV Ogólnopolskiego Zjazdu Doktoranckiego Forum Uniwersytetów Polskich w Krakowie.

30 września 2015, Akademia Górniczo-Hutnicza – zebranie Porozumienia Doktorantów Uczelni Krakowskich, reprezentacja: mgr Barbara Żmuda.

Listopad 2015 – utworzenie listy mailingowej dla doktorantów, za pomocą której przesyłane są informacje dotyczące wydarzeń naukowych na UPJPII oraz w innych jednostkach naukowych.

26 listopada 2015, siedziba samorządu – zebranie Zarządu oraz Sądu Koleżeńskiego (dawnej Komisji Rewizyjnej) Samorządu Doktorantów UPJPII.

10 grudnia 2015, siedziba samorządu – kontrola działalności Samorządu Doktorantów przeprowadzona przez Sąd Koleżeński (dawną Komisję Rewizyjną).

10 grudnia 2015, Uniwersytet Jagielloński – zebranie Porozumienia Doktorantów Uczelni Krakowskich, reprezentacja: mgr Barbara Żmuda, mgr Stanisław Tokarz, mgr Bolesław A. Düllek.

11–13 grudnia 2015, Uniwersytet Rzeszowski – zjazd Doktoranckiego Forum Uniwersytetów Polskich, reprezentacja: mgr Barbara Żmuda, mgr Bolesław A. Düllek.

Działania podejmowane w 2016 roku

21 stycznia 2016, Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie – organizacja wraz z Biurem Badań Naukowych UPJPII szkolenia dla doktorantów z zakresu możliwości dofinansowań wyjazdów naukowych i badań doktorantów.

21 stycznia 2016, siedziba samorządu – I posiedzenie Rady Uczelnianej Samorządu Doktorantów UPJPII w 2016 roku.

5–7 lutego 2016, Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie – Zjazd Wyborczy Doktoranckiego Forum Uniwersytetów Polskich.

26 lutego 2016, Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie – I Ogólnopolska Konferencja Naukowa *Badania młodych naukowców inspirowanych chrześcijaństwem* zorganizowana przez Samorząd Doktorantów.

11 lutego 2016, Uniwersytet Pedagogiczny – zebranie Porozumienia Doktorantów Uczelni Krakowskich.

Kwiecień 2016, siedziba samorządu – II posiedzenie Rady Uczelnianej Samorządu Doktorantów UPJPII.

Czerwiec 2016 – współorganizacja wraz z doktorantami z Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie międzynarodowej konferencji naukowej *Oblicza religii we współczesnej kulturze*.

Czerwiec 2016, siedziba samorządu – kontrola działalności Samorządu Doktorantów przeprowadzona przez Sąd Koleżeński (dawną Komisję Rewizyjną).

Czerwiec 2016, siedziba samorządu – III posiedzenie Rady Uczelnianej Samorządu Doktorantów UPJPII.

2016 – utworzenie koła naukowego dla doktorantów UPJPII.

2016 – organizacja objazdu naukowego dla doktorantów.

2016 – organizacja szkoleń i warsztatów o różnej tematyce.

2016 – stworzenie newslettera dla doktorantów zawierającego bieżące informacje o wydarzeniach i konferencjach naukowych.

Uniwersytet Papieski
Jana Pawła II
w Krakowie

WYDAWNICTWO NAUKOWE

UL. BOBRZYŃSKIEGO 10

30-348 KRAKÓW

TEL. 12 422 60 40

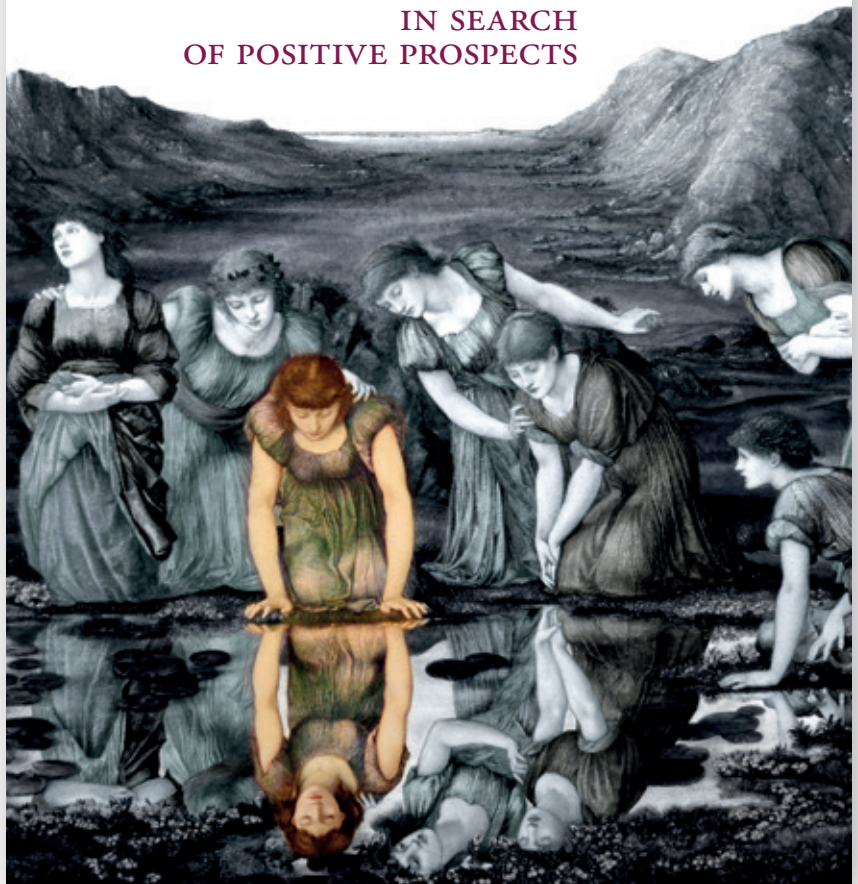
E-MAIL: WYDAWNICTWO@UPJP2.EDU.PL

NOWOŚCI

www.ksiegarnia.upjp2.edu.pl

Faces of Women

IN SEARCH
OF POSITIVE PROSPECTS

Dla mnie żyć to Chrystus. Materiały duszpasterskie na Triduum Paschalne,
oprac. Dawid Czaicki, Kraków 2016

Książka koncentruje się wokół zagadnień misterium paschalnego Jezusa. Materiały zawarte w publikacji są przydatną pomocą dla tych, którzy odpowiadają za przygotowanie i przewodniczenie liturgii Triduum Paschalnego. Teksty zostały napisane przez osoby zaangażowane w ten jakże krótki okres liturgiczny. Są świadectwem tego, że ci, którzy je przygotowali, cenią sobie piękno i bogactwo celebracji. Atutem książki jest jej podział na części związane z komentarzami biblijnymi do liturgii słowa, rozważaniami drogi krzyżowej – ta część została ubogacona *lectio divina*, homiliami i tekstami do rozważań. (ks. Tomasz Szałanda)

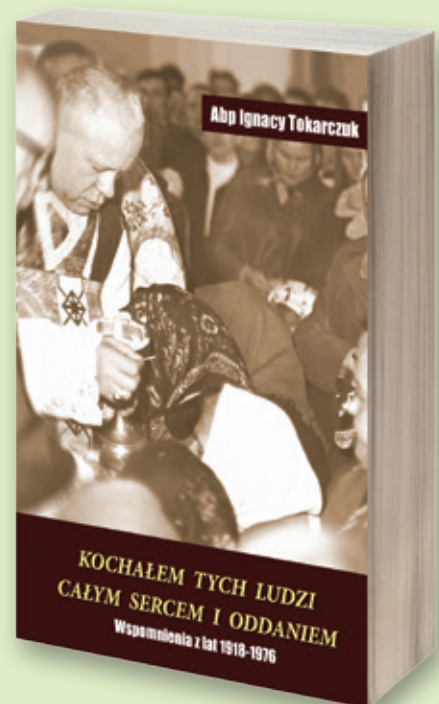
Abp Ignacy Tokarczuk, *„Kochałem tych ludzi całym sercem i oddaniem”.*
Wspomnienia z lat 1918–1976, oprac. ks. Józef Wołczański,
Lwów–Kraków 2014

Autor publikacji zapisał się na kartach najnowszej historii Polski i Kościoła katolickiego jako legendarny symbol walki z komunizmem o wolność i godność człowieka, swobodę sumienia i wyznania. W latach swego pontyfikatu (1965–1993) dokonał gruntownej reorganizacji życia kościelno-religijnego archidiecezji przemyskiej, erygując dziesiątki nowych parafii, a nade wszystko animując i patronując budowie przeszło 400 świątyń; wiele z nich powstało bez zgody władz państwowych w oparciu o determinację wiernych wspieranych przez władzę duchowną.

Przemyski hierarcha swoim pochodzeniem i święceniami kapłańskimi związany był z archidiecezją lwowską, a później studiami i pracą duszpasterską z Katolickim Uniwersytetem Lubelskim, diecezją lubelską i warmińską. Został mianowany biskupem przemyskim, doszedł do godności metropolity. W latach 70. XX wieku podjął się idei opracowania wspomnień od lat dzieciństwa po pierwsze dziesięciolecie posługi w diecezji przemyskiej. Od lat 70. ubiegłego wieku aż do śmierci prowadził dziennik, pozostający dotąd w rękopisie.

W prezentowanym Wspomnieniach autor zawarł interesujące relacje na temat koegzystencji wieloetnicznego oraz wielowyznaniowego społeczeństwa wschodniej Małopolski. Poruszył zagadnienia relacji polsko-ukraińskich i polsko-żydowskich na tym obszarze, ukazał bolesny problem braku wystarczającej liczby świątyń rzymskokatolickich, co prowadziło do rutenizacji polskiej ludności, zajął się kwestią eskalacji nacjonalizmu ukraińskiego podczas II wojny światowej. Ważne miejsce w jego Wspomnieniach zajmuje kwestia funkcjonowania lwowskiego Kościoła łacińskiego w dobie okupacji niemieckiej, sowieckiej i terroru ukraińskiego. Arcybiskup drobniaczko relacjonuje formację kandydatów do stanu duchownego w tajnym seminarium duchownym, dużo miejsca poświęca zagadnieniom ekspatriacji ze Wschodu polskiej ludności po zakończeniu działań wojennych. Obszerne partie materiału traktują o jego posłudze pastoralnej na terenie tzw. Ziem Odzyskanych, a później w diecezji przemyskiej. Z wielkim pietyzmem utrzymał katalog świątyń: wzniesionych kościołów lub zdemolowanych i opuszczonych cerkwi unickich, przejętych na rzecz kultu w pierwszym dziesięcioleciu swych rządów. Wskazał też kilka innych dziedzin swej aktywności, tak na polu diecezjalnym, jak i na forum ogólnopolskim.

Książka została wzbogacona bogatą warstwą ilustracyjną, prezentując nieznane dotąd fotografie z życia i działalności przemyskiego hierarchy. Wydana z okazji 50. rocznicy nominacji oraz sakry biskupiej (1965, 1966) stanowi zarazem hołd dla człowieka stawiającego w swoim życiu dobro innych ludzi na pierwszym miejscu, czego przejawem jest fragment jego życiowej dewizy zamieszczony w tytule książki. (Adam Gyurkovich)

recenzje

Abp Józef Kowalczyk, Kazania Prymasa 2010–2014,
oprac. o. Zdzisław Gogola, Kraków 2015

Publikacja, zawierająca ponad 970 stron druku, prezentuje nauczanie pasterskie prymasa seniora z okresu jego czteroletniej posługi na stolicy św. Wojciecha w Gnieźnie. Kazania i homilie oscylują wokół kilku kręgów tematycznych: zagadnień dogmatycznych, pastoralnych, społeczno-patriotycznych, kultu świętych i wydarzeń rocznicowo-jubileuszowych. Podejmują tematykę prawd wiary, etyki chrześcijańskiej, miejsca człowieka w Bożym planie zbawienia, ludzkiej reakcji na powołanie do świętości, doskonałości chrześcijańskiej. Kaznodziei nieobce były kwestie ważnych wydarzeń społeczno-politycznych i kościelno-religijnych mających miejsce w Polsce na początku drugiej dekady nowego tysiąclecia, m.in. obecności naszego kraju w strukturach Unii Europejskiej, tragedii smoleńskiej, przemian mentalnościowych współczesnego pokolenia rodaków.

Wypowiedzi kaznodziei charakteryzuje prostota, a jednocześnie precyzja i komunikatywność. Na uwagę zasługuje poprawny język polski, rzecz zdawałoby się oczywista i konieczna w publicznych wystąpieniach, także u osób duchownych, a niekiedy pozostawiająca dużo do życzenia.

Cenne uzupełnienie całości stanowią fotografie z okresu misji pastoralnej abp. Józefa Kowalczyka nie tylko w archidiecezji gnieźnieńskiej, ale również na forum ogólnopolskim. Lekturę książki ułatwiają indeksy, a estetyczna edycja stanowi zachętę do zapoznania się z zawartością publikacji. Warto przy tym dodać, że prezentacja publikacji odbyła się dwukrotnie: 22 października br. w Gnieźnie oraz 27 października br. w Krakowie w auli klasztoru Franciszkanów. (Kazimierz Skibiński)

Super omnia veritas. Księga dedykowana Księdzu Profesorowi Tadeuszowi Śliwie w 90. rocznicę urodzin i 50-lecie pracy naukowej, red. ks. Józef Wolczański, ks. Stanisław Nabywaniec, bp. Adama Szal, Lwów–Kraków 2015

Wykładowca historii Kościoła, patrologii oraz łaciny w Instytucie Teologicznym w Przemyślu, ks. prof. Tadeusz Śliwa należy dziś do grona najlepszych polskich znawców problematyki Cerkwi wschodniej. Zajmuje się on ponadto biografistyką, dziejami diecezji przemyskiej od XVI wieku po współczesność, popularyzacją historycznych zagadnień o współczesnych implikacjach. Jest założycielem i pierwszym redaktorem przemyskiego periodyku naukowego „Premisla Christiana”. Przez kilka lat wykładał również na Wydziale Historii Kościoła Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie. Wypromował 57 magistrów teologii w zakresie historii Kościoła, a czterech jego uczniów uzyskało tytuły profesorskie. Uważany jest za twórcę przemyskiej szkoły historycznej w odniesieniu do badań społeczno-kościelnych.

Prezentowane dzieło zawiera życiorys i bibliografię opublikowanych prac jubilita za lata 1964–2015, adresy gratulacyjne metropolity przemyskiego abp. Józefa Michalika i uczestników zjazdu wykładowców historii Kościoła zorganizowanego wiosną ubiegłego roku w diecezji radomskiej, esej ks. prof. dr. hab. Zygmunta Zielińskiego (KUL), charakterystykę metody badań historycznych stosowanej przez ks. prof. Śliwę pióra jego ucznia bp. Adama Szala oraz 39 artykuły, w zdecydowanej większości poruszające tematykę historyczną, ale też omawiające zagadnienia filozoficzno-teologiczne i prawno-historyczne. Ich autorzy pochodzą z Polski, Włoch i Ukrainy.

Jubileuszowa publikacja poświęcona jednemu z nestorów polskich historyków Kościoła stanowi nie tylko wyraz głębokiego szacunku dla rzetelnej wiedzy, sumienności badawczej, dokonań organizacyjno-naukowych ks. prof. T. Śliwy. Jest nade wszystko spłaceniem długu wdzięczności przez jego studentów, zafascynowanych dojrzałą osobowością mistrza, za trud formacji intelektualnej, wzór człowieczeństwa i autentycznego chrześcijaństwa realizowanych w codziennej misji nie tylko na polu naukowym, ale też w blisko półwiekowej służbie pensjonariuszom Domu Opieki Społecznej w Przemyślu. Celebracja jubileuszu z aktem wręczenia *Księgi* miała miejsce 11 listopada 2015 roku w Przemyślu, dokładnie w rocznicę urodzin ks. prof. Śliwy. (Janusz Sas)

